

[Justitsministeren.]

havde den Opfattelse, at man ikke selv med denne Betænkning og dens Formaal *in mente* i Almindelighed kunde ansætte som faste Polititjenestemænd et større Korps, end at man ogsaa normalt vilde kunne beskæftige dem uden for de særlige luftmæssige Opgaver, om jeg saa maa sige. Der kunde ikke være Tale om at have et vist Antal Politimænd gaaende, og, for at udtrykke mig lidt paradoksalt, kigge op i Luften, om der muligvis skulde komme et eller andet Angreb; saa velstillede var vi heller ikke. Og denne Betragtning blev jo meget hurtigt tiltraadt af Finansministeren, der ikke havde noget Ønske om at skaffe Midler til en Udvidelse af Politistyrken med 1 000 Mand i denne Anledning. Jeg maatte derfor sige til Rigspolitichefen, at han maatte gennemgaa hele dette Stof nøjere og se, hvor langt han kunde komme ned, i hvilket Omfang Udvidelsen kunde anses for forsvarlig med de mest paatrængende Opgaver.

Jeg modtog saa efter forskellige Forhandlinger, ogsaa med Finansministeriet, en Indstilling, hvorefter Rigspolitichefen ansaa det for muligt indtil videre at klare sig med en Udvidelse paa 120 Mand til Ordenspolitiet og 30 Mand til Kriminalpolitiet, fordelt som det nærmere er oplyst i Bemærkningerne, og fra den 1. April 1939 yderligere 80 Mand til Ordenspolitiet og 20 Mand til Kriminalpolitiet; det bliver i alt 250 Mand i Løbet af et Aar, hvortil kommer 48 til Omorganisationen af Sikkerhedstjenesten, som jeg om lidt skal komme til.

Jeg maatte nemlig lægge Vægt paa, at naar vi alligevel skulde skride til en større Udvidelse af Politiet, saa maatte vi samtidig se at faa Overblik over og tage Stilling til de forskellige Krav baade i Henhold til Normeringsloven, til Luftværnsloven og til den Omordning, som jeg lige nævnte, af Sikkerhedstjenesten, saaledes at der ikke hurtigt igen opstod omfattende nye Krav.

Naturligvis er jeg klar over, at selv med denne Udvidelse vil Politistyrken være ganske utilstrækkelig til Varetagelsen af de Opgaver, som under Luftværnstilstand i Henhold til Betænkningen kræves af Politiet. Jeg maa imidlertid være enig med Rigspolitichefen, naar han hævder, at det i saa Henseende vil være mest hensigtsmæssigt, ogsaa af uddannelsesmæssige Grunde, at den Udvidelse, som er nødvendig i dette særlige Øjemed, gennemføres over en længere Aarrække. Det vil muligvis

kræve, at man i en vis Overgangstid maa antage særligt uddannet Hjælpemandskab til Bistand for Politiet, hvis det skal løse disse Opgaver.

Som yderligere Begrundelse for den foreslaaede Udvidelse, der altsaa oprindeligt ikke androg 300 Mand, men nærmere 1 000 — 2 000, har Rigspolitichefen henvist til, at adskillige Politikredse i Øjeblikket maa siges at være normeret med en alt for faatallig Politistyrke, naturligvis navnlig som Følge af, at de kommunale Myndigheder i de senere Aar, forinden Enhedspolitilovens Ikrafttræden, men da man vidste, at det trak op til en saadan Lov, for at sige det med et venligt Udtryk ikke var særlig ivrige efter at ansætte Politi, selv i Tilfælde, hvor det maatte anses for nødvendigt, og denne Udvikling fandt jo Sted, samtidig med at de Opgaver, som var paalagt Politiet, og de Krav, som i det hele efterhaanden stilles til dette, stadig blev forøget.

Fra Politimestrene rundt om er der derfor et stadigt Pres paa Rigspolitichef og Justitsministerium. Jeg kan nævne, at siden det Tal, jeg oplyste før, er der nu af Politidirektøren og Politimestrene fremsat Ønske om en Udvidelse af Ordenspolitiet med 343 Mand og af Kriminalpolitiet med 74 Mand til Varetagelse af det almindelige politimæssige Arbejde, altsaa mere end jeg her stiller Forslag om til samtlige Opgaver. Rigspolitichefen har endvidere anført, at det er nødvendigt, at der tilvejebringes en Reserve til Assistance for Politikredsene, naar der paa Grund af Politimænds Deltagelse i Kursus paa Politiskolen, paa Grund af Sygdom, Ferie, Vakance o. lign. maa ydes en midlertidig Hjælp til en eller anden Politikreds. Desuden er der for at forbedre Politiets Uddannelse gennemført Ændringer i Politiskoleordningen, hvorved Varigheden af de forskellige Kursus forlænges. Alle disse Ting forøger de Vanskeligheder, jeg har omtalt.

Med Hensyn til Kriminalpolitiet anføres det, navnlig fra Rigspolitichefens Side, at der i enkelte af de største Politikredse uden for København nødvendigvis maa oprettes Afdelinger, der i særlige Tilfælde kan udsendes til andre Politikredse, til Bistand særlig ved Opklaring af alvorlige Forbrydelser og navnlig det, man kalder Gerningsstedsundersøgelser, hvor der skal Specialister til.

Som nævnt, har jeg allerede i Vinter anmodet Rigspolitichefen om ved Gennemgang af samtlige disse Forhold ogsaa at bringe forsvarlige Tilstande til Veje med